Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γήρους καὶ παραλύτου τυγχάνοντος, ἔλαβε διὰ καπινίου ἕτερον, παρανόμως αὐτῷ συνοικοῦσα· προσενεχθεὶς οὖν καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ...φοράδην ἐν κραββάτῳ, ἡμιθανής τις καὶ ζῶν νεκρός, καὶ ἐρωτηθεὶς παρ' ἡμῶν ἀπήτησε παραιτούμενος καὶ ἀποδιοπομπούμενος αὐτῆς τὴν συνοίκησιν. Τούτου χάριν, τῆς προφανοῦς μοιχείας αὐτὴν ἀπαλλάττοντες, γράφομεν, ἵνα ἡ Ἄννα αὕτη εἴη τοῦ λοιποῦ διακεχωρισμένη ...καὶ ἔχῃ ἄδειαν στεφανωθῆναι εἰς γάμον δεύτερον χριστιανικῶς...».

22 - *187β*

1672. Συνοδικὴ ἀπόφασις πΚ. Διονυσίου, περὶ διαζυγίου, ἐν *20*, τ. Β′, σ. 128, ἀριθ. 10.
«...ἐχώρισεν ἐκεῖνος αὐτὴν διὰ χοτζετίου. ...(= αὕτη) διὰ κεπηνίου συνῴκησεν ἑτέρῳ ἀνδρί, ὅπερ καὶ τέλεον ἀπηλλοτρίωσεν ταύτην τῆς συναφείας ἐκείνης τοῦ πρώτου ἀνδρὸς αὐτῆς. Τούτου χάριν καὶ ἐκκλησιαστικῶς διεζεύξαμεν αὐτήν, ὥστε εἶναι κεχωρισμένην ...καὶ δεδώκαμεν ἄδειαν αὐτῇ στεφανωθῆναι κατὰ νόμους...».

23 - *189γ*

1673. Συνοδικὴ ἀπόφασις πΚ. Διονυσίου, περὶ διαζυγίου, ἐν *20*, τ. Β′, σ. 139 ἑπ., ἀριθ. 36.
«...μηδόλως ἑαυτὸν αἰσθανόμενος, μήτε ποτὲ καρηβαρείας ἀνανήπτων. Τούτου χάριν, ἰδόντες, ὅτι οὐ δύναται γυναῖκα ἔχειν, ὁ ἑαυτὸν μὴ ἔχων, ὅπως μὴ περιπεσοῦσα ταῖς τῆς ἀνάγκης δειναῖς περιστάσεσιν ἡ γυνή, κινδυνεύσῃ περὶ ψυχήν, διεχωρίσαμεν...».

24 - *192γ*

1675. Συνοδικὴ ἀπόφασις πΚ. Παρθενίου, περὶ διαζυγίου, ἐν *20*, τ. Β′, σ. 142, ἀριθ. 41.
τοῦ ἀνδρὸς λαβόντος ἐξωτερικῶς χοτζέτιον τῆς βασιλικῆς κρίσεως, *«γράφομεν καὶ ἀποφαινόμεθα, ἵνα ἡ Κ. ἔστω κεχωρισμένη τοῦ Κ. ὡς τῶν ἱερῶν νόμων λεγόντων, γυναῖκα καταφρονουμένην ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἀνδρός, ἀποσπᾶσθαι τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς...».*

25 - *195α*

1679. Συνοδικὴ ἀπόφασις τοῦ πΚ. Ἰακώβου, περὶ διαζυγίου, ἐν *20*, τ. Β′, σ. 155, ἀρ. 71.
«...ἐπειδὴ ὁ Δ. ...μετὰ τῆς πρὶν γυναικὸς αὐτοῦ Σ., παραστάντες, ...ἐδηλο-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ποίησαν, ὅτι ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων διὰ χοτζετίου τῆς βασιλικῆς κρίσεως ἐν αἰτίαις μὴ παραχωρούσαις συνοικεῖν αὐτοὺς καὶ ἔλαβον διὰ κεπηνίων ὁ μὲν ἄλλας γυναῖκας, ἡ δὲ ἑτέρους ἄνδρας... ἐδεήθησαν καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς λύσεως. Τούτου χάριν, γράφομεν, ἵνα ὑπάρχωσιν κεχωρισμένοι ἀλλήλων...».

26 - *205α*

1688. Ἀπόφασις τοῦ Ἐπιτρόπου Σύρου ἀπὸ 19 Ἰουλίου, ἐπὶ ἀσκήσεως δικαιώματος προτιμήσεως κατὰ τῆς πωλήσεως,
ἐν *110β*, σ. 327.

«...ἐγροικίσαμε τὰ δικαιολογίσματα τῆς μιᾶς μεριᾶς καὶ τῆς ἄλλης καὶ κατὰ τὰ Καπίτουλα καὶ συνήθη τοῦ τόπου μας, ὅτι ὅσες ἀγορασὲς κάμη τὸ ἀντρόγυνο νὰ τὶς ἔχουσι μαζί. Διὰ τοῦτο ...κρίνομεν καὶ ἀποφασίζομεν, ὅτι τὸ μισὸ σπίτι καὶ τὴν ἐμισὴ σκλερὴ νὰ εἶναι τοῦ Ν. (= ἀδελφοῦ τοῦ πωλητοῦ) *γιὰ προτιμὴ τοῦ κουνιάδου του τοῦ Μ. καὶ τὸ ἄλλο μισὸ σπίτι καὶ τήνε μισὴ σκλερὴ νὰ εἶναι τοῦ Γ.* (= ἀδελφοῦ τῆς συζύγου) *γιὰ προτιμὴ τῆς ἀδελφῆς του τῆς Ἀ., διὰ τὸ συνήθι καὶ οὐζάντζα τοῦ τόπου μας, νὰ μὴν χαλάζεται...».*

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

27 - *209β*

1690. Πρᾶξις ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου Συνόδου Σιατίστης, ἐν ᾗ μνημονεύεται «ἐπακτὸς» ἀφορισμός,
ἐν *275β*, ἀριθ. 14.

28 - *214α*

1691. Πρᾶξις συνοδικὴ μ. Σιατίστης, ἀπὸ 10 Ἰανουαρίου, δι' ἧς ἡ πατρικὴ κληρονομία ὑπούσης μητρὸς καὶ δύο τέκνων, διανέμεται εἰς τέσσαρα μερίδια, μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν χρεῶν, ἓν λαμβάνει ἡ χήρα, ἓν ἀπὸ ἓν τέκνον καὶ ἓν εἶναι «τῆς ψυχῆς»,
ἐν *275β*, ἀριθ. 15.

29 - *214β*

1691. Πρᾶξις συνοδικὴ μ. Σιατίστης, ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου, δι' ἧς ἡ πατρικὴ κληρονομία διενεμήθη εἰς 4 μέρη, ἐξ ὧν ἡ χήρα

6 - 10 - 1978 ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ